

ప్రపంచంలో పెద్దస్థాయిలో తేయాకు ఎగుమతి చేసే దేశాలలో శ్రీలంక ఒక ప్రముఖమైన దేశంగా వుంది. తేయాకు ఎగుమతి ద్వారానే శ్రీలంకకు అవసరమైన విదేశీ మారకద్రవ్యం అధిక శాతం లభిస్తోంది. శ్రీలంక ఆర్థికాభివృద్ధిలోను, విదేశీ మారకద్రవ్యం ఆర్జించటంలోను శ్రీలంక బీతోటల కార్మికుల పాత్ర ముఖ్యమైనది. లక్షలాదిమంది కార్మికులు ఈ రంగంలో పనిచేస్తూ వుంటారు. వీరిలో అధికులు మహిళా కార్మికులు. వీరిలో అత్యధికులు శ్రీలంకలోని మలయన్ తమిళ సామాజికవర్గానికి చెందినవారు.

బీతోటలలో స్థిరంగా పనిచేయటంద్వారా ఈ కార్మికులు శ్రీలంక ఆర్థికవ్యవస్థను నిర్మించ టమేగాక, విలువైన విదేశీ మారకద్రవ్యాన్ని ఆర్జిస్తున్నారు. ఎండకు, వానకు క్రిమికిటకాలకు వెరవకుండా రోజంతా బీ ఆకులను సేకరిస్తూ చాలా కఠినమైన చాకిరీని ఈ కార్మికులు చేయాల్సి వుంటుంది. అయితే వారి పనిపరిస్థితులు, జీవన స్థితిగతులు చాలా విషాదంగా వున్నాయి. వలసకాలం నాటి పాలకుల దోపిడీ విధానాలనే, నేటి ఆధునిక కాలంలోనూ బీతోటల యజమానులు కొనసాగిస్తూ వస్తున్నారు. ఈ కార్మికులకు ప్రాణాలు నిలుపుకోవటానికి సరిపోయేటంత మాత్రమే, అత్యంత తక్కువ వేతనాలు ఇస్తున్నారు. ద్రవ్యోల్బణం తీవ్రంగా వున్న ప్రస్తుత కాలంలో, ఆర్థిక సంక్షోభం చుట్టు ముట్టిన ఈ రోజులలో యాజమాన్యాలు చెల్లించే ఆ కొద్దిపాటి వేతనాలు, కార్మికుల పొట్టగడపు కోవటానికి కూడా ఏమాత్రం సరిపోవటంలేదు. ఒక డాలర్ కు శ్రీలంక దేశ మారకపు విలువ 166 ఎల్కెఆర్ (శ్రీలంక రూపాయలు)లుగా రికార్డు స్థాయిలో విలువ దిగజారిపోయి, మొత్తం ప్రజానీకంతోపాటు బీతోటల కార్మికుల జీవనాన్ని మరింతగా దెబ్బతీసింది. దీనితో జీవన వ్యయం విపరీతంగా పెరిగిపోయి ఒక కిలో బియ్యం ధర 100 ఎల్కెఆర్ లు పెరిగి, ప్రజాజీవనం దుర్భరంగా మారిపోయింది.

2016 సం॥నుండి శ్రీలంక బీతోటల కార్మికులు తమ రోజువారీ మూల వేతనాన్ని 220 ఎల్కెఆర్ ల నుండి భత్యాలు, ప్రోత్సాహకాలు కలుపుకొని వెయ్యి ఎల్కెఆర్ లకు పెంచాలని ఆందోళన సాగిస్తున్నారు. (ఉత్పత్తి పెంపుచేసి నందుకు, రోజూ క్రమం తప్పక హాజరైనందుకు కార్మికులకు ప్రోత్సాహకాలు ఇస్తారు) వీరు డిమాండ్ చేసిన ఈ కనీస వేతనం కూడా క్యాండికి చెందిన సోషల్ డెవలప్ మెంట్ సంస్థ 2018 సం॥లో నిర్వహించిన అధ్యయనంలో ప్రతిపాదించిన దానికంటే తక్కువగానే వుంది. ఈ సంస్థ అధ్యయనం ప్రకారం కార్మికుని జీవనానికి అవసరమైన కనీసవేతనం 1108 ఎల్కెఆర్ లుగా, అదికూడా నెలలో 25 రోజులూ కార్మికులకు పని వుంటుందని భావిస్తూ పేర్కొన్నారు. ప్రజారోగ్యం, విద్య, గృహ అవసరాలు వంటివేవీ లేకుండా భయంకర పరిస్థితుల నడుమ బీతోటల కార్మికులు బ్రతుకు లీడుస్తున్నారు.

నూపర్ లాభాలార్జించే బీతోటల యజమానులు, న్యాయమైన కార్మికుల సమస్యలను పెడచెవిసపెడుతూ వస్తున్నారు. ప్రపంచ మార్కెట్ లో పోటీ తీవ్రమైందని, తేయాకు సేకరణ ఖర్చు పెరిగిపోయిందనే సాకులు చూపుతూ కార్మికుల వేతనాలు పెంచాలనే న్యాయమైన డిమాండ్ ను వారు నిరాకరిస్తూ వస్తున్నారు. వేతనాలు పెంపు చేయాలనే కార్మికుల డిమాండ్ చాలా అసమంజసమైనదిగా వారు కేకలు పెడుతున్నారు. దీనికి తోడుగా శ్రీలంక ప్రభుత్వం కూడా కార్మికుల న్యాయమైన సమస్యలపట్ల సానుకూల దృష్టితో లేదు. మరోవైపున బీతోటల కార్మికుల యూనియన్ల నాయకత్వంలో కొందరు బీతోటల యజమానులకు అనుకూలంగా వ్యవహరిస్తూవస్తున్నారు.

ఏమైనా, గత రెండు సం॥లుగా కార్మికులు తమ వేతనాల పెంపుకోసం సాగిస్తున్న ఆందోళన స్థిరంగా పెరుగుతూ వస్తోంది. కార్మికులు సాగిస్తున్న ఈ ఆందోళనలు తమ యూనియన్ పనిచేస్తున్న ప్రాంతం పరిధిని దాటి దేశ రాజధాని కొలంబో వరకు ఉత్తరాన జాఫ్నా వరకు విస్తరిస్తున్నాయి. బీతోటల కార్మికుల న్యాయమైన పోరాటానికి సంఘీభావ కార్యక్రమాలు, మద్దతు ఇతర సెక్షన్లనుండి స్థిరంగా పెరుగుతూ వస్తున్నాయి.

2018 అక్టోబర్ లో బీతోటల కార్మికుల వేతనాల పెంపును డిమాండ్ చేస్తూ కొలంబో తీరప్రాంతమైన 'ఇకోసిక్ ఎప్లే ఫాసా'లో వేలాది మంది నిరసన ప్రదర్శన నిర్వహించారు. వీరిలో అత్యధికులు మలయన్ తమిళ సమూహానికి చెందినవారేగాక, రాజధాని నగరంలో వృత్తి, సేవారంగాలలో వివిధ రకాలైన ఉద్యోగాలు చేసుకుంటున్న వారుగా వున్నారు. బీతోటల కార్మికుల వేతన పెంపు డిమాండ్ ను వారు ప్రముఖంగా పేర్కొంటూనే ప్రజారోగ్యం, ప్రజలకు విద్య, గృహఅవసరాలను పరిష్కరించా లనే విస్తృతస్థాయి డిమాండ్లను ముందుకు తెచ్చారు.

2019 జనవరి 28న యాజమాన్యంతో తేయాకు తోటల కార్మికుల ప్రతినిధి బృందానికి చర్చలు జరిగిన తర్వాత, ఉమ్మడిగా ఒక అంగీకారానికి వచ్చి, ఒప్పందంపై సంతకాలు జరిగాయి. బీతోటల కార్మికుల వేతనాన్ని వెయ్యి ఎల్కెఆర్ లకు పెంపుచేయాలని కోరగా, యాజమాన్యం 855 ఎల్కెఆర్ లకు పెంపు చేయటానికి అంగీకరించింది. ఇటిఎఫ్, ఇపిఎఫ్ లతోసహా ఉత్పాదకతతో ముడిపడిన సదుపాయాలు, ప్రోత్సాహకాలు కల్పించటానికి యాజమాన్యం అంగీకరించింది.

కార్మికుల న్యాయమైన ఈ కోర్కెలను ఏదో మేరకు పరిష్కరించటానికి పూనుకోవటానికే యాజమాన్యానికి రెండు సం॥ల కాలం పట్టిందంటే, సామ్రాజ్యవాద ప్రపంచీకరణ ఆర్థిక విధానాలు కార్మికులపై ఎంతటి అమానవీయ, ఘోరమైన దోపిడీని సాగిస్తూ వస్తున్నాయో, వారి జీవితాలతో ఏవిధంగా చెలగాటమాడుతున్నాయో మనకు అర్థమౌతుంది.

వియత్నాం, బంగ్లాదేశ్ మరియు మన దేశంతో సహా తేయాకు ఎగుమతిచేసే దేశాల న్నింటిలోనూ బీతోటల కార్మికుల పరిస్థితులన్నీ ఇంతే అధ్వాన్నంగా వున్నాయి. 'సమ్మిళిత అభివృద్ధి'గా పేర్కొంటూ, 'మానవీయ ముఖాన్ని' ప్రదర్శించాలంటున్న సామ్రాజ్యవాద ప్రపంచీకరణ యొక్క ఆర్థిక సరళీకరణ విధానాల వాస్తవిక, వికృత ముఖం ఇలాగే వుంటుంది.

తక్షణం బీతోటల కార్మికులు ఓ స్థిరమైన, నిలకడైన పోరాటాన్ని కొనసాగించాల్సిన అవసరాన్ని; అలాగే ఆందోళనోద్యమాన్ని కొనసాగించే బీతోటల కార్మికులు, ప్రపంచం లోని ఇతర రంగాల, విభాగాల కార్మికులయొక్క సంఘీభావాన్ని కూడగట్టాల్సిన అవసరాన్ని కూడా ప్రపంచవ్యాప్తంగానున్న బీతోటల కార్మికుల దయనీయ దుస్థితి నొక్కి చెబుతోంది.